Р Е Ш Е Н И Е
№ 43220

гр. София, 04.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 69 състав,** в публично заседание на 30.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **7766** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-207 АПК.

Образувано е по искова молба на Ц. Б. Я., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], със съдебен адрес [населено място],[жк], [улица], ап.44, чрез адв. Л. П. от САК, срещу Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с искане за присъждане, на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, на обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в периода от 14.04.2026 г. до 04.06.2026 г. вследствие на Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 26-4332-001881 от 14.04.2026 г., отменена с влязло в сила съдебно решение.

В исковата молба се твърди, че със Заповед № 26-4332-001881 от 14.04.2026 г. на ищеца е наложена ПАМ временно отнемане на свидетелството за управление на МПС (СУМПС) до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Заповедта била отменена с Решение № 22508 от 04.06.2026 г. по адм. д. № 4978/2026 г. по описа на АССГ. Сочи се, че от датата на издаване на заповедта на 14.04.2026 г. до отмяната й на 04.06.2026 г. ищецът фактически бил лишен от възможността да управлява МПС, което довело до сериозно ограничение в ежедневието му, било възпрепятствано придвижването му, както и осъществяването на личните и служебни ангажименти. Пряко бил засегнат нормалния му живот. В резултат на това претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в стрес, притеснение, чувство на несигурност, безпокойство, неудобство и напрежение. Отмяната на ПАМ като незаконосъобразна накърнила чувството му на справедливост. Ищецът счита, че посочените неблагоприятни последици са в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с наложената му незаконосъобразна ПАМ и невъзможността на управлява МПС в значителен период от време. Претендира изпълнение на фактическия състав по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ и осъждане на СДВР да му заплати обезщетение за

неимуществени вреди в размер на 2000 евро, ведно със законната лихва от 04.06.2026 г. до окончателното му изплащане. Допълнителни съображения са изложени в молби от 07.07.2026 г. и 23.09.2026 г., в които се посочва, че невъзможността да управлява МПС затруднило своевременното изпълнение на трудови и служебни задължения, както и обичайните семейни ангажименти. Претендират се разноски на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.
Постъпил е писмен отговор на исковата молба от 22.07.2026 г. от ответника СДВР, чрез юрк. А. А.. В него се оспорват елементите от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Твърди се недоказаност на претърпени неимуществени вреди в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с незаконосъобразен акт на служител на СДВР. Приложена е „Справка картон на водача“ в подкрепа на твърденията за недоказаност на настъпили неимуществени вреди именно в пряка връзка с наложената на 14.04.2026 г. ПАМ. Ответникът сочи, че в периода 2000 г. – 2026 г. на ищеца са издадени 3 броя АУАН, 3 броя НП и 8 броя фишове за нарушения на ЗДвП, поради което не ставал ясен източникът на увреждането. Във връзка с наложените наказания по ЗДвП счита, че налагането на ПАМ не може да окаже негативно влияние върху психиката на ищеца. В условията на евентуалност, се оспорва размера на претендираното обезщетение. Иска се отхвърляне на иска и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище неоснователност на иска.
Административен съд София град, съобразно наведените от страните факти и обстоятелства и приложените от страните доказателства, намира следното от фактическа страна:
Към исковата молба е приложено съдебно решение № 22508 от 04.06.2026 г. по адм. д. № 4978/2026 г. на АССГ, с което е отменена Заповед за налагане на ПАМ № 26-4332-001881 от 14.04.2026 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР – Отдел „Пътна полиция“, с която на Ц. Б. Я., ЕГН [ЕГН], е наложена ПАМ по чл.171, т.1, подб.“гг“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Видно от мотивите на решението, на 09.04.2026 г. Ц. Я. бил установен от служители на СДВР да управлява собствен лек автомобил „Ф. Поло“, което било със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал.10 от ЗДвП, считано от 08.04.2026 г. поради липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при Уведомление от Гаранционен фонд – нарушение на чл.140, ал.1, предл.1 от ЗДвП. Жалбоподателят Я. от своя страна представил застрахователна полица „ГО“ с дата на издаване 14.04.2026 г. Съдът е намерил, че заповедта за ПАМ е издадена при съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Съдебното решение е влязло в сила като необжалваемо.
При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:
Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ за дейност на ответната администрация, следва да са налице трите елемента от правопораждащия я фактически състав: 1.незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице; 2. имуществени или неимуществени вреди и 3. пряка причинна връзка между тях. Правото на обезщетение възниква за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането – чл.4 от ЗОДОВ. Преки са вредите, които се намират в причинна връзка с противоправното поведение, а непосредствени – следващите по време и място неправомерния резултат.
С аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а на съда - да

приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.
В случая, доказан, посредством приложеното към исковата молба съдебно решение, се явява единствено първия елемент от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – отменен като незаконосъобразен индивидуален административен акт. Единствено поради отмяната му обаче не може да се приеме, че засегнатото лице е претърпяло вреди в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с отменения акт. Както се посочи, съгласно чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав, което в случая не е сторено както по отношение на конкретните претърпени от лицето неимуществени вреди, така и относно връзката им с отменения акт. Вярно е, че с разпореждането за насрочване на делото в о.с.з. съдът е оставил без уважение доказателствено искане на ищеца за допускане на съдебно-медицинска експертиза, но съображения за това са изложени в мотивите и диспозитива на акта – като неконкретизирано и преждевременно, т.е. без по делото да са конкретизирани източниците на информация относно здравословното (психично) състояние на ищеца при липса на приложени медицински документи (без същите да са абсолютно необходими) и липса на искане за допускане на свидетелски показания. С разпореждане от 23.07.2026 г. съдът е предоставил възможност на ищеца да формулира доказателствени искания, доколкото разпит на свидетели и вещи лица изискват съобразяване с графика на състава в о.с.з., но в предоставения срок не е постъпила молба от ищеца. В негова молба от 23.09.2026 г. също не са формулирани доказателствени искания. Дължим е извод за недоказаност на твърдените в исковата молба неимуществени вреди и причиняването им конкретно от Заповед за налагане на ПАМ № 26-4332-001881 от 14.04.2026 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР – Отдел „Пътна полиция“.
Твърденията в първоначалната искова молба, в уточнителна молба от 07.07.2026 г. и молба от 23.09.2026 г. относно конкретните затруднения, които ищецът е изпитал в ежедневието си, следва да бъдат доказани по категоричен и несъмнен начин съгласно чл.154, ал.1, от ГПК. Касае се за конкретни факти от обективната действителност, напр. местоположение на работата на ищеца, начина на придвижването му до нея, семейно положение и твърдени ангажименти, които факти, както и конкретните неимуществени вреди, останаха недоказани по делото. Ищецът е този, който следва да понесе неблагоприятните последици от несправянето с доказателствената тежест за твърдените от него благоприятни факти. Дължимо е отхвърляне на иска, доколкото не се установиха два от визираните елементи от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.
При този изход на спора и на основание чл.10, ал.2 от ЗОДОВ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 105 евро съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл.37 от Закона за адвокатурата.
Водим от изложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от Ц. Б. Я., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], със съдебен адрес [населено място],[жк], [улица], ап.44, чрез адв. Л. П. от САК, срещу Столична дирекция на вътрешните работи, с искане за присъждане, на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, на обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в периода от 14.04.2026 г. до 04.06.2026 г. вследствие на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 26-4332-001881 от 14.04.2026 г., отменена с влязло в сила съдебно решение.

ОСЪЖДА Ц. Б. Я., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица], на основание чл.10, ал.2 от ЗОДОВ юрисконсултско възнаграждение в размер на 105 евро.
Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: